

ทฤษฎีนวัตกรรมนำพาอาชญากรรม
A Theory of Innovation Conducts Crime

ปรเมศวร์ กุมารบุญ
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Poramez Kumarnboon
Faculty of Political Science, Chulalongkorn University.

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการนำเสนอแนวคิด เพื่อตั้งข้อเสนอทฤษฎีบทอาชญาวิทยาใหม่ชื่อว่า ทฤษฎีนวัตกรรมนำพาอาชญากรรม นำปรากฏการณ์ในสังคมปัจจุบันมาตั้งเป็นข้อเสนอทฤษฎีบท เพื่อใช้เป็นแบบจำลองเชิงแนวคิด อธิบายปรากฏการณ์ และทำนายปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้น เมื่อมีนวัตกรรมใหม่ในสังคมแล้วอาชญากรร่วมสมัยนำนวัตกรรมนั้น มาใช้ประกอบอาชญากรรม ในแต่ละประเภทได้ผลสำเร็จ จนอาชญากรเกิดการยอมรับนวัตกรรมเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม อาชญากรรม แต่ละประเภทที่นวัตกรรมนั้นสนับสนุนการประกอบอาชญากรรมจะเติบโตกว้างขวางขึ้น

คำสำคัญ: อาชญากรรม, นวัตกรรม, การสืบสวนดิจิทัล

Abstract

This article presents a new proposition of theorem in criminology called a theory of Innovation Conducts Crime, which refers to phenomena of crime in today's society. The purposes to set the theory as a conceptual model explain and predict the occurrence of future phenomena. In case of new innovations taking place in the society, contemporary criminals use innovations as a criminal tool. As long as the misuse of innovations is successful, the criminals will adopt those innovations to commit further crimes. However, each type of crime that innovations are supporting will grow more spaciously.

Keyword: Crime, Innovation, Digital Investigation

บทนำ

อาชญากรรมร่วมสมัยได้เปลี่ยนโฉมหน้าไปเป็นหลายรูปแบบใหม่ในยุคดิจิทัลแห่งศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะการนำเทคโนโลยีดิจิทัล และการสื่อสารมาประกอบอาชญากรรม (Criminal Cyber Technology) ที่นอกจากจะทำให้อาชญากรรมนำไปใช้ประกอบอาชญากรรมได้ง่ายขึ้น ยังทำให้การสืบสวนจับกุมเป็นไปได้ยากยิ่งขึ้น ดังปรากฏการณ์ที่เกิด Cybercrime หลายรูปแบบในปัจจุบัน

จากการสังเกตความเคลื่อนไหวอาชญากรรมร่วมสมัยในโลกปัจจุบันของผู้วิจัย ได้พบความสัมพันธ์ที่สามารถนำมาเชื่อมโยงสร้างตัวแบบเป็น Conceptual Model ซึ่งอาจนำไปสู่การสร้างทฤษฎีใหม่ที่สามารถใช้อธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น และทำนายอนาคตได้ครอบคลุมเข้าใจง่ายต่อผู้ที่สนใจงานวิชาการด้านอาชีวศึกษา ในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างอาชญากรรมและนวัตกรรมจะทำให้เกิดอาชญากรรมเพิ่มขึ้นหรือลดลง และความสามารถในการสืบสวนสอบสวนทางดิจิทัล (Digital Investigation) มีส่วนสำคัญในการกำหนดอัตราการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของอัตราการเกิดอาชญากรรม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อรวบรวมปรากฏการณ์ในวัฏกรรมประกอบอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในอดีตและปัจจุบัน มาสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง ความสามารถในการสืบสวนสอบสวนทางดิจิทัลและการจับกุมเป็นตัวกำหนดอัตราการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการเกิดอาชญากรรมในสังคม
2. เพื่อสร้างแบบจำลองความคิด (Conceptual Model) อธิบายอาชญากรรมที่เกิดขึ้น และทำนายอนาคต ไปสู่การอุปนัยสร้างข้อเสนอทฤษฎีบทใหม่ (Proposition of Theorem) ทางอาชีวศึกษา และหากได้รับการพิสูจน์ยืนยันหลายๆ ครั้งจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นว่าเป็นจริง และไม่มีผู้ใดหักล้างได้ ก็จะได้ได้รับการพิสูจน์เป็นทฤษฎี

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

บทความวิจัยนี้ต้องอาศัยความรู้ และปรัชญาการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์ และทฤษฎีมาใช้ในการค้นหาคำรู้หรือความจริง ดังต่อไปนี้

1. ความเป็นศาสตร์

“Science” ในภาษาไทยนั้นหมายถึง “ศาสตร์” หรือ “วิทยาศาสตร์” อธิบายโดยย่อ หมายถึงความรู้หรือสาขาวิชาที่เกิดจากการค้นหาคำรู้หรือความจริงมาจัดไว้อย่างเป็นระบบ (รัตนะ, 2560) ศาสตร์ที่เกิดการค้นหาคำรู้ความจริงจากวัตถุ (Objective) อย่างเป็นระบบ เช่น เคมี ฟิสิกส์ ชีววิทยา เรียกว่าวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ส่วนการค้นหาคำรู้ความจริง จากสิ่งที่ยึดต้องดวงวัดไม่ได้ (Subjective) อันเกิดจากการสังเกตปรากฏการณ์ นำมาวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ หากมุ่งศึกษาปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องระหว่างมนุษย์กับมนุษย์เรียกว่า สังคมศาสตร์ และ หากมุ่งศึกษา

ปรากฏการณ์ที่เป็นปัจเจกของมนุษย์เรียกว่า มนุษยศาสตร์ “เป้าหมายของศาสตร์” มี 4 ประการ (รัตนะ, 2560) คือ บรรยาย อธิบาย ทำนาย และควบคุมปรากฏการณ์ที่มุ่งศึกษา

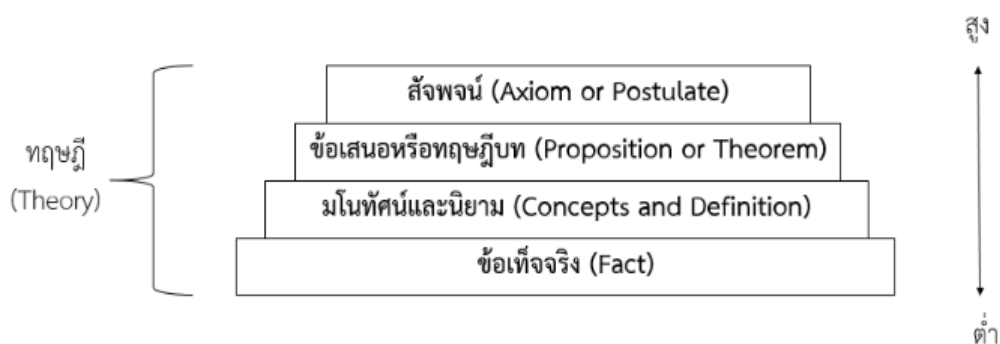
2. การสร้างทฤษฎี

ทฤษฎี (Theory) จากหลายๆ ความหมาย ที่มีผู้ให้นิยามความเป็นทฤษฎีไว้ สรุปโดยย่อได้ว่า ทฤษฎี เป็นตัวแทนความคิด ความเชื่อของบุคคลที่เป็นผู้เสนอทฤษฎีนั้น นำมาสร้างเป็นมโนทัศน์ ในลักษณะเป็นนามธรรม เพื่อเอื้อประโยชน์ให้ผู้อื่นนำไปใช้ อ้างอิง อธิบายหรือตีความ ปรากฏการณ์ใดๆ และสามารถทำนายปรากฏการณ์นั้นๆ ได้ ทฤษฎีมี 2 ประเภทหลัก (รัตนะ, 2560, น.36) ที่แตกต่างกัน คือ

2.1 ทฤษฎีเชิงวิตรรก (Rational theory) คือ (รัตนะ, 2560) ทฤษฎีที่สร้างด้วยการ กำหนดสัจพจน์ขึ้นมาก่อนหลายๆ ข้อความ (ซึ่งก็คือข้อเสนอ) แล้วสร้างมโนทัศน์ที่ขึ้นอยู่ กับ ความสมเหตุสมผลของสัจพจน์และข้อเสนอ ทำให้ได้ความรู้ความจริง โดยอาศัยเหตุผลไม่ใช้การพิสูจน์ เชิงประจักษ์ เช่น ทฤษฎีทางคณิตศาสตร์ ทฤษฎีทางฟิสิกส์ หรือเรียกว่า Hypothetical Deductive Theory

2.2 ทฤษฎีเชิงประจักษ์ (Empirical theory) คือ (รัตนะ, 2560) ทฤษฎีที่สร้างโดย ข้อมูลเชิงประจักษ์ชัดเจนแจ้งปรากฏอยู่ ตั้งข้อสมมุติขึ้นมาไม่ได้ แต่เกิดจากการสังเกตปรากฏการณ์ ในอดีตที่ผ่านมา โดยกำหนดขอบเขตเรื่องที่จะศึกษา จากนั้นนำมาให้คำนิยาม กำหนดมโนทัศน์ กำหนด ข้อเสนอ และตัวแปรต่างๆ ที่ใช้แทนปรากฏการณ์ที่ได้จากการสังเกต จากนั้นสร้างระบบความสัมพันธ์ และนำมาสรุปด้วยเหตุผลเชิงตรรกะระหว่างข้อเสนอและสัจพจน์ ยิ่งสัจพจน์มีความเป็นนามธรรม มากขึ้นเท่าใด จะเป็นทฤษฎีที่ใช้ได้ทุกสถานการณ์ ดังทฤษฎีทางวิทยาศาสตร์ หรือเรียกว่าความเป็นนัย ทั่วไป (Generalize) จะมากขึ้นตามไปด้วย

ขั้นตอนการสร้างทฤษฎี ทั้งสองประเภท ทั้ง ทฤษฎีเชิงวิตรรก และทฤษฎีเชิงประจักษ์ จากจุดเริ่มต้นจนไปสู่ข้อสรุป ดังภาพที่ 1 จะมีทิศทางตรงข้ามกัน อธิบายได้ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 องค์ประกอบทฤษฎี (รัตนะ, 2560, น. 33)

จากภาพที่ 1 ในส่วนของ ทฤษฎีเชิงประจักษ์ จากแผนภาพล่างขึ้นบน เริ่มต้นที่ข้อเท็จจริง (Fact) จากปรากฏการณ์ที่สังเกตเห็นนำมากำหนดมโนทัศน์ (Concept) ซึ่งมโนทัศน์จะมีความเป็นนามธรรมกว่า ข้อเท็จจริง มโนทัศน์จะถูกนำมาเชื่อมโยงด้วยตรรกะ (Logic) ที่สมเหตุสมผลกลายเป็นข้อเสนอ หรือทฤษฎีบท (Proposition) แล้วนำมาสรุปเข้ากับสัจพจน์ (Axiom or Postulate)

ในทางกลับกันจากบนลงล่างเป็น ทฤษฎีเชิงวิตรรก จากสัจพจน์ที่มีลักษณะข้อความเป็นจริง จำนวนมากมาทำการนิรนัยออกมาเป็นข้อเสนอหรือทฤษฎีบท ซึ่งจะประกอบไปด้วยมโนทัศน์ ที่จะสังเกตเห็นข้อเท็จจริงได้โดยตรงจากการพิสูจน์

3. ความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีและสมมุติฐาน

สมมุติฐานคือทฤษฎีที่รอการทดสอบ ในกรณีที่มีทฤษฎีใดอยู่ก่อนแล้ว จะทำการนิรนัยข้อความออกมาจากทฤษฎีเพื่อตั้งสมมุติฐานชุดข้อความเป็นตัวแปรต่างๆ ที่ทำการพิสูจน์ทดสอบได้ และเมื่อพิสูจน์ทดสอบยืนยันได้ก็จะเป็น ทฤษฎีเชิงวิตรรก (Rational Theory)

ส่วนทฤษฎีเชิงประจักษ์ ไม่ได้มาจากการนิรนัยทฤษฎี¹ ที่มีอยู่ก่อน หากแต่สมมุติฐานตั้งขึ้นจากการสังเกตปรากฏการณ์มาแล้วชั่วขณะหนึ่ง จึงสร้างข้อความที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในปรากฏการณ์นั้นๆ ที่นำไปสู่การอุปนัยสร้างเป็นข้อเสนอ (Proposition) ของทฤษฎี และหากได้รับการพิสูจน์ยืนยันหลายๆ ครั้งจากปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นว่าเป็นจริง ก็ถือได้ว่าเป็นสมมุติฐานที่ได้รับการพิสูจน์เป็นทฤษฎี

ระเบียบวิธีวิจัย

วิธีการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อสร้างทฤษฎีเชิงประจักษ์ ด้วยการเริ่มต้นศึกษาปรากฏการณ์ก่ออาชญากรรมกับการใช้วัตถุกรรมในทั่วโลกหลายกรณี โดยเก็บข้อมูลจากงานวิจัยข่าวและบทความ

จากนั้นวิเคราะห์ปรากฏการณ์นำมากำหนด มโนทัศน์ สร้างข้อเสนอหรือทฤษฎีบท กำหนดตัวแปรต่างๆ ที่ใช้แทนปรากฏการณ์ที่ได้จากการสังเกต สร้างรูปแบบระบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรนำไปสู่การอุปนัยเป็นข้อเสนอ (Proposition) ด้วยการพัฒนาแบบจำลองความคิด (Conceptual Model) เพื่อใช้ในการอธิบายโดยการให้ชุดตัวอย่าง (Exemplars) ปรากฏการณ์ที่เคยเกิดขึ้นจริงประกอบการยืนยันข้อเสนอ จากนั้นสรุปเพื่อให้เกิดการยอมรับเป็นทฤษฎีใหม่ที่สามารถ บรรยาย อธิบาย ทำนาย ปรากฏการณ์ได้ครอบคลุม และสามารถใช้เป็นแนวทางคาดคะเนการกำหนดอนาคตให้เกิดหรือไม่ให้เกิดปรากฏการณ์ดังกล่าวได้

¹ การนิรนัยทฤษฎีที่มีอยู่ก่อนหรือ Deductive Method คือ การอนุมานการค้นหาคำรู้ความจริงจากความรู้เดิมที่มีมาอยู่ก่อนแล้ว ผลการวิจัยจะเป็นจริงเมื่อทฤษฎีที่มีอยู่ก่อนเป็นจริง (พรศักดิ์, 2559)

1. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยจากการศึกษาปรากฏการณ์มากำหนดตัวแปร 3 ตัว เพื่อนำมาสร้างความสัมพันธ์ ดังนี้

ตัวแปรต้น (x) คือ ยุคสมัยหรือเวลา (Time)

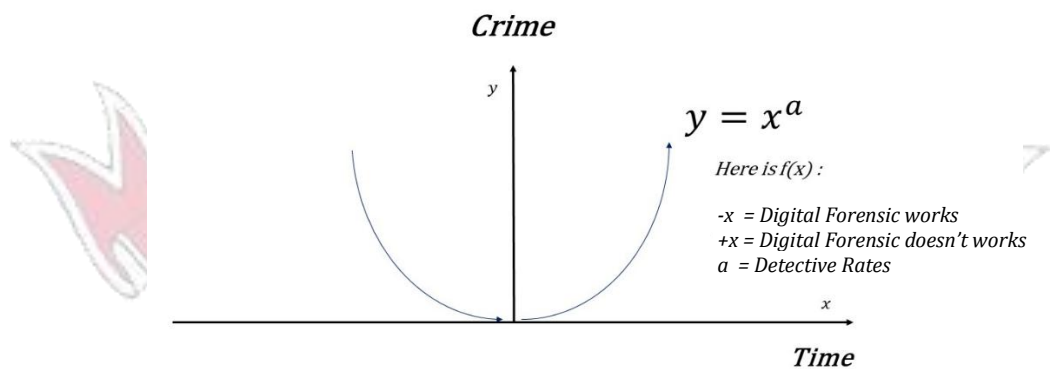
ตัวแปรตาม (y) คือ อัตราการเกิดอาชญากรรม

ตัวแปรควบคุม (a) คือ ความสามารถในการสืบสวนสอบสวนทางดิจิทัล (Digital Investigation) เป็นสัดส่วนระหว่างจำนวนคดีกับการสืบสวนจับกุมทำได้หรือไม่

ตัวแปรตามนั้น เปลี่ยนแปลงตามตัวแปรต้น โดยขึ้นอยู่กับตัวแปรควบคุมที่จะกำหนดอัตราการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของตัวแปรตาม นั้นหมายถึง เมื่อเวลาผ่านไปแต่ละยุคสมัยอาชญากรรมจะเติบโตขึ้นหรือลดลงก็ขึ้นอยู่กับความสามารถในการสืบสวนสอบสวนทางดิจิทัลในนวัตกรรมที่อาชญากรนำมาใช้

2. วิธีดำเนินการวิจัย

ในเบื้องต้น ผู้วิจัยได้สังเกตปรากฏการณ์ที่อาชญากรนำนวัตกรรมมาประกอบอาชญากรรมหลายกรณีในสังคมโลกที่ได้เคยเกิดขึ้นมานานแล้ว ผู้วิจัยได้จัดรูปแบบการอธิบายเป็นข้อเสนอหรือทฤษฎีบทในรูปแบบสมการทางคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) และกราฟ มานำเสนอวิธีการอธิบายเพื่อประกอบการพิสูจน์ยืนยัน ซึ่งพรรณนาได้ดังนี้

ภาพที่ 2 ตัวแบบหลักการทฤษฎีนวัตกรรมนำพาอาชญากรรม (Innovation Conducts Crime Conceptual Model)

ผู้วิจัยขอตั้งข้อเสนอหรือทฤษฎีบทว่า ตัวแบบหลักการทฤษฎีนวัตกรรมนำพาอาชญากรรม มีลักษณะเป็นกราฟ และสมการ พาราโบลา (Parabola) แบบระฆังหงาย อธิบายได้ดังนี้

“ในยุคสมัยใดในช่วงเวลา x (โดยที่ x คือยุคสมัยที่การสืบสวนจับกุมการใช้นวัตกรรมนั้นๆ ได้หรือไม่) เมื่อยุคสมัยใดอาชญากรเคยใช้นวัตกรรมประกอบอาชญากรรมแล้ว เจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถในการสืบสวนทางดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพ จะนำมาพิจารณาอยู่ในฝั่ง -x โดยความสามารถ

ในการสืบสวนสอบสวนทางดิจิทัล มีสัดส่วนระหว่างจำนวนคดีกับการสืบสวนจับกุมตัวอาชญากรได้เท่ากับ a อาชญากรรมประเภทนั้นจะลดลงอย่างรวดเร็ว

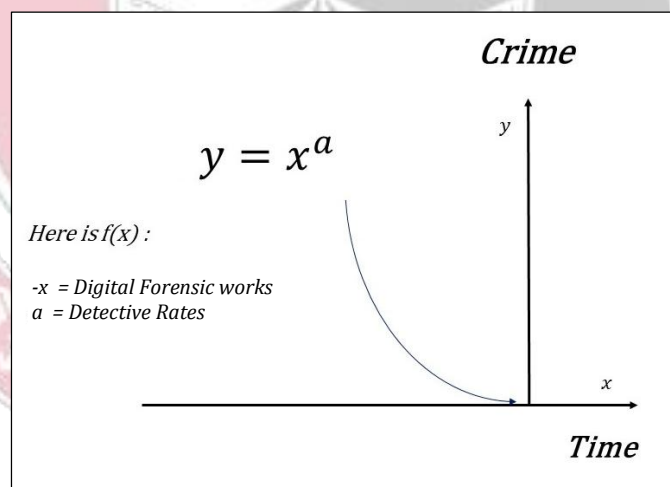
หากอาชญากรนำนวัตกรรมมาประกอบอาชญากรรมแล้วไม่สามารถสืบสวนทางดิจิทัลได้ จะนำมาพิจารณาอยู่ในฝั่ง $+x$ โดยความสามารถในการสืบสวนสอบสวนทางดิจิทัล มีสัดส่วนระหว่างจำนวนคดีกับการสืบสวนจับกุมตัวอาชญากรไม่ได้เท่ากับ a อาชญากรรมประเภทนั้นจะเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว”

ผลการวิจัย

จากข้อเสนอหรือทฤษฎีบทข้างต้น จึงขอยกตัวอย่างปรากฏการณ์ (Exemplars) ที่อาชญากรได้เคยนำนวัตกรรมมาประกอบอาชญากรรมแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ การใช้นวัตกรรมประกอบอาชญากรรมแล้วสืบสวนจับกุมได้ กับการใช้นวัตกรรมประกอบอาชญากรรมแล้วสืบสวนจับกุมไม่ได้

1. การสืบสวนทางดิจิทัลที่สามารถนำไปสู่การจับกุมอาชญากรที่ใช้นวัตกรรมได้ (x เป็นลบ)

ปรากฏการณ์ที่อาชญากรได้เคยนำนวัตกรรมมาประกอบอาชญากรรมสำเร็จด้วยดี แต่ต่อมาได้มีอัตราการสืบสวนจับกุมได้มากขึ้น (Detective rate is good) ทำให้การประกอบอาชญากรรมโดยนวัตกรรมนั้นลดลงอย่างรวดเร็ว

ภาพที่ 3 การสืบสวนทางดิจิทัลที่สามารถนำไปสู่การจับกุมอาชญากรที่ใช้นวัตกรรมได้ (x เป็นลบ)

จากภาพที่ 3 อธิบายได้ว่า ในยุคสมัย $-x$ เมื่ออาชญากรได้ใช้นวัตกรรมประกอบอาชญากรรมได้ผลสำเร็จมาระยะหนึ่ง ปริมาณการเกิดอาชญากรรมมีค่าเท่ากับ y ต่อมาเมื่อเวลาผ่านไปเทคโนโลยีการสืบสวนพัฒนามากขึ้น เจ้าหน้าที่ได้พัฒนาเทคนิคการสืบสวนสอบสวนทางดิจิทัลมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีอัตราการสืบสวนจับกุมระหว่างการก่อคดีและการจับกุมได้ เท่ากับ $|a|$ ยิ่งหากการสืบสวนจับกุมมีประสิทธิภาพมากขึ้น อัตราการดำเนินคดีอาจจะเป็นค่ายกกำลัง 2 หรือ 4 หรือ 6 หรือ 8 การเกิด

อาชญากรรมจะลดลงอย่างรวดเร็วจนค่า y เท่ากับ 0 คือ ไม่มีการใช้บัตรเครดิตนั้นประกอบอาชญากรรมอีกเลย และยุคสมัย x เท่ากับ 0 คือไม่มีการใช้บัตรเครดิตนั้นมาประกอบอาชญากรรมในประเภตินั้นได้อีก จากแนวคิดดังกล่าว สามารถอธิบายได้ด้วยรูปแบบ และสถานการณ์ของปัญหาอาชญากรรมลดลง ได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- อาชญากรรมโทรศัพท์โรจจิตก่อวินาศกรรม

ในอดีตปริมาณคดีโทรศัพท์โรจจิตก่อวินาศกรรมเป็นจำนวนมาก แต่เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป เข้าสู่ยุคดิจิทัล โทรศัพท์สามารถแสดงเลขหมายต้นทางทำให้การสืบสวนจับกุมเป็นไปได้ง่ายขึ้น เชื่อได้ว่า ปริมาณโทรศัพท์โรจจิตก่อวินาศกรรมลดลงอย่างรวดเร็ว และไม่มีผู้ใดกล้าก่อคดีอาญาประเภทนี้อีก

- อาชญากรรมประเภทแก๊งคอลเซ็นเตอร์

หลายปีที่ผ่านมาแก๊งคอลเซ็นเตอร์สร้างความเสียหายให้กับเหยื่อนับพันล้านบาท ซึ่งการสืบสวนจับกุมแทบเป็นไปไม่ได้ แต่ปัจจุบันได้พัฒนาระบบการสืบสวนดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังที่ปรากฏในข่าวโดยการนำของ พลตำรวจตรี สุรเชษฐ์ หักพาล (เนชั่นทีวี, 12 เมษายน 2561) แม้แต่การเดินทางไปจับกุมอาชญากรยังต่างประเทศได้จำนวนมากขึ้น สถิติอาชญากรรมประเภทนี้ ก็ลดลงอย่างรวดเร็ว

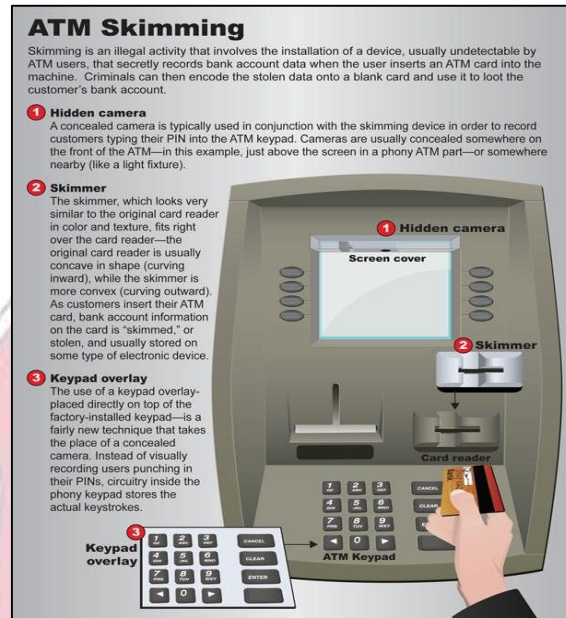
ภาพที่ 4 ข่าวการจับกุมแก๊งคอลเซ็นเตอร์ได้มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง (เนชั่นทีวี, 2018)

- อาชญากรรม Skimming ตู้ ATM

ในอดีตการก่ออาชญากรรมด้วยการโจรกรรมข้อมูลลูกค้าธนาคารจากบัตร ATM ที่เรียกว่าการ Skimming ตู้ ATM ด้วยการติดเครื่องอ่านแถบแม่เหล็กบนบัตรเข้าไปในช่องเสียบบัตร และติดกล้องวิดีโอเล็กๆ เพื่อบันทึกภาพการกดรหัส เมื่อได้ข้อมูลจากบัตรอาชญากรสามารถนำไปทำบัตรเลียนแบบได้ และกดรหัสตามภาพวิดีโอที่บันทึกไว้

ปัจจุบันการสืบสวนจับกุมและการป้องกันการ Skimming ตู้ ATM ได้ถูกพัฒนา เทคโนโลยีก้าวหน้าไปมาก โดยเฉพาะการเชื่อมต่อตู้ ATM แบบออนไลน์ ตั้งแต่การติดกล้องวงจรปิดแบบ

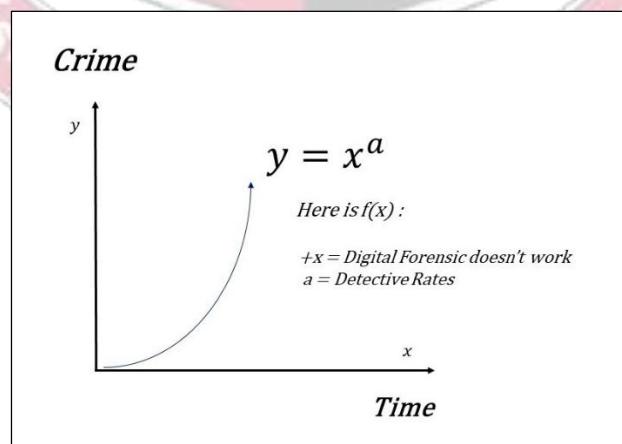
Real time ถ่ายภาพวิดีโอผู้ต้องสงสัยเพื่อประสานไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจ ตลอดจนมีตู้ ATM รุ่นใหม่สามารถตรวจจับการติดตั้งเครื่องอ่านแถบแม่เหล็ก (Skimmer) หรือกล้องวิดีโอ หรืออุปกรณ์อื่นใดกับตู้ ATM แล้วรายงานไปยังเจ้าหน้าที่เพื่อสืบสวนจับกุมได้ง่ายขึ้น ทำให้อาชญากรรมการ Skimming ตู้ ATM ลดลง

ภาพที่ 5 การ Skimming ตู้ ATM (SharkShows.tv, 2015)

2. การสืบสวนที่ไม่สามารถนำไปสู่การจับกุมอาชญากรที่ใช้นวัตกรรมได้ (x เป็นบวก)

ปรากฏการณ์ที่อาชญากรนำนวัตกรรมมาประกอบอาชญากรรมแล้วสำเร็จด้วยดี และยังไม่มีการสืบสวนจับกุมได้ (Detective rate is bad) ทำให้การประกอบอาชญากรรมโดยนวัตกรรมนั้นเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว อธิบายได้ดังนี้

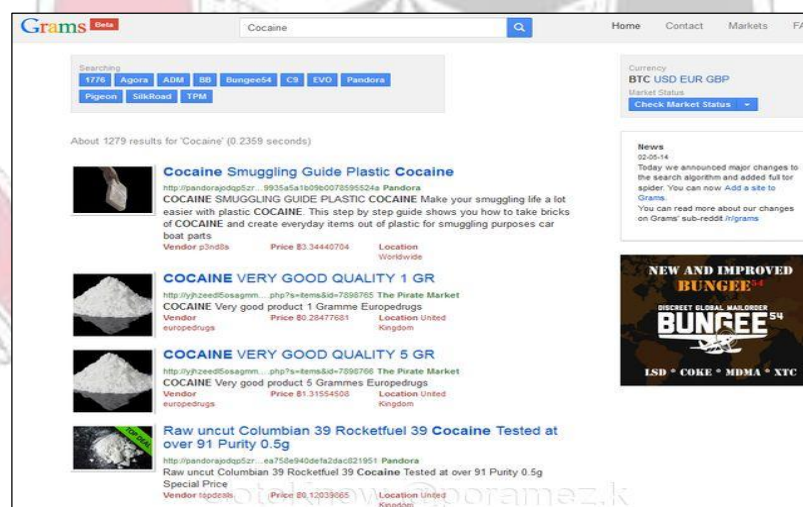
ภาพที่ 6 การสืบสวนทางดิจิทัลที่ไม่สามารถนำไปสู่การจับกุมอาชญากรที่ใช้นวัตกรรมได้ (x เป็นบวก)

จากภาพที่ 6 จากยุคสมัย x เท่ากับ 0 และ y เท่ากับ 0 คือไม่มีการใช้นวัตกรรมใดมาประกอบอาชญากรรมนั้นๆ ได้ จนกระทั่ง เมื่ออาชญากรรมนำนวัตกรรมใหม่มาใช้ประกอบอาชญากรรมใดก็ตามแล้ว ได้ผลสำเร็จดี และการสืบสวนทางดิจิทัลไม่สามารถนำไปสู่การจับกุมอาชญากรได้ ค่าของยุคสมัย x จะเริ่มต้นเป็นด้านบวก อัตราการสืบสวนไม่สามารถจับกุมได้ (Detective rates) เท่ากับ $|a|$ มีค่าสูงมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งเป็นตัวควบคุมให้อัตราการเกิดอาชญากรรม (y) ทำให้มีค่าสูงมากขึ้นอย่างรวดเร็ว อาจจะเป็นค่ายกกำลัง 2 หรือ 4 หรือ 6 หรือ 8 ขึ้นอยู่กับว่าปริมาณการนำนวัตกรรมนั้นมาประกอบอาชญากรรมแล้วจับกุมไม่ได้มีอัตราส่วนหลายคตินามากเพียงใด กราฟการเติบโตของอาชญากรรมนั้นจะยิ่งโค้งความชันสูงชันอย่างรวดเร็ว นั้นหมายความว่าอาชญากรรมนั้น จะเติบโตอย่างรวดเร็วในยุคสมัยนั้น เช่น

- การขายยาเสพติดใน Dark web ผ่าน Tor Browser และ Cryptocurrency

นับตั้งแต่ Silkroad เป็นต้นแบบเปิดการขายยาเสพติดใน Dark web ผ่าน Tor Browser และจ่ายเงินด้วย Bitcoin ในปี 2013 แม้ต่อมาเจ้าของเว็บไซต์ถูกสืบสวนจับกุมได้ในที่สุด

แต่การจับกุมนาย รอส อัลบริดจ์ เจ้าของเว็บไซต์ไม่ได้เกิดจากการสืบสวนใน Dark web ผ่าน Tor Browser หรือเส้นทางการเงินของ Bitcoin แต่ประการใด หากแต่เกิดจากการสะเพร่าของเจ้าของเว็บไซต์ดังกล่าวใช้อีเมลของตนเองในการตอบคำถามลูกค้า

ภาพที่ 7 การขายยาเสพติดใน Dark web ผ่าน Tor Browser และจ่ายเงินด้วย Cryptocurrency

โดยมี Search Engine ให้บริการใน Dark web (Malwarebytes, TechAdvisor, 2017.)

ปัจจุบันจึงมีใน Dark web ขายยาเสพติดผ่าน Tor Browser จำนวนมากขึ้น และ Silkroad เอง แม้เจ้าของเว็บถูกจับกุมคุมขังอยู่ ก็ยังสามารถเปิดให้บริการได้อีกครั้ง และนอกจากชำระเงินด้วย Bitcoin แล้วยังรับชำระด้วยเงินดิจิทัลสกุล Ethereum และสกุลอื่นได้อีกด้วย การขายยาเสพติดใน Dark net จึงมีแนวโน้มที่จะเติบโตอย่างรวดเร็วเพราะอัตราการสืบสวนจับกุมแทบเป็นไปไม่ได้เลย

- การจับตัวเรียกค่าไถ่ด้วย Bitcoin

กลุ่มอาชญากรรมอีกประเภทหนึ่งคือ การลักพาตัวเรียกค่าไถ่ให้นักธุรกิจทั้งจากไต้หวัน บราซิล และอินเดีย ได้เรียกค่าไถ่เป็น Bitcoin ทำให้โอกาสที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะจับกุมได้ต่อเมื่อ เวลาส่งมอบเงินจึงเป็นไปได้ยากเลย เพราะอาชญากรไม่ออกจากที่ตั้งมารับเงิน และไม่รู้ด้วยว่าพาเหยื่อ ไปกักขังที่ใด ญาติของเหยื่อหรือตำรวจจะไม่มีโอกาสต่อรอง หรือแม้แต่จะมีโอกาสรู้ว่าเหยื่อจะถูกปล่อยตัว หรือไม่ก็ตาม

ภาพที่ 7 การจับตัวเรียกค่าไถ่ด้วย Bitcoin (Beam, 2017)

การจับตัวเรียกค่าไถ่ด้วย Cryptocurrency จึงสามารถทำนายได้ว่ามีแนวโน้มที่จะเติบโตขึ้น อย่างรวดเร็วไปทั่วโลก

สรุปและอภิปรายผล

จากการพิสูจน์ข้อเสนอทฤษฎีบทที่นำมาอธิบายปรากฏการณ์ด้วยตัวอย่างการก่ออาชญากรรมที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีตและปัจจุบัน ทำให้สรุปยืนยันข้อเสนอได้ว่า

ยุคสมัยใดในช่วงเวลา x ที่การสืบสวนจับกุมการใช้นวัตกรรมนั้น ประกอบอาชญากรรม กระทำได้หรือไม่ หากความสามารถในการสืบสวนทางดิจิทัลมีประสิทธิภาพ อาชญากรรมประเภทนั้น จะลดลงอย่างรวดเร็ว และถ้าหากอาชญากรนำนวัตกรรมใดมาประกอบอาชญากรรมแล้ว ไม่สามารถสืบสวนทางดิจิทัลจับกุมได้ อาชญากรรมนั้นจะเติบโตอย่างรวดเร็ว ผู้วิจัยจึงได้เรียก Conceptual Model ที่นำเสนอทฤษฎีบทใหม่นี้ว่า “Innovation Conducts Crime”

หากข้อเสนอทฤษฎีบทนี้ได้รับการพิสูจน์ยืนยัน ด้วยวิธีอธิบายปรากฏการณ์การเกิดอาชญากรรมต่างๆ จากการใช้นวัตกรรม และสามารถทำนายอนาคตได้หากอาชญากรนำนวัตกรรมใหม่ที่เกิดขึ้นในสังคมมาประกอบอาชญากรรมจะเป็นไปในทิศทางใด โดยที่ไม่มีผู้ใดสามารถหักล้างข้อเสนอทฤษฎีบทนี้ จึงจะเห็นความเป็นนามธรรมมากขึ้นเรื่อยๆ จนมีคุณสมบัติความเป็นนัยทั่วไปนำไปอธิบายและทำนายปรากฏการณ์ได้ทั่วไป กลายเป็นทฤษฎีนวัตกรรมนำพาอาชญากรรมดังวัตถุประสงค์ของการวิจัย และเกิดเป็นแนวคิดทฤษฎีอาชญาวิทยาใหม่ที่สามารถนำไปพัฒนาวิจัยต่อยอดได้อีกต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- เนชั่นทีวี (2018). "บิ๊กโจ๊ก" โวสติติแก๊งคอลเซ็นเตอร์ลด หลังกวาดล้างเข้ม. สืบค้นเมื่อ 12 เมษายน 2561. เข้าถึงได้จาก <http://www.nationtv.tv/main/content/378617419>.
- พิชาย รัตนดิลก ณ ภูเก็ต. (2559). **ปรัชญาสังคมศาสตร์**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ. บางกอกบล็อก.
- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว (2529). **ศาสตร์แห่งการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ยาใจ พงษ์บริบูรณ์. (2553). การศึกษาแบบกรณีศึกษา. **Journal of Education Khon Kaen University**. 33(4), 42-50
- รัตน์ บัณฑิต. (2560). **ปรัชญาวิจัย**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพร รัตมีรัตธรรม.(2545). **พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ศึกษากรณีมาตรการในการดำเนินการเกี่ยวกับเงินสด**. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- Beam. (2017). **โจรลักพาตัวในอินเดียเรียกค่าไถ่เป็น Bitcoin**. Siamblockchain. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <https://siamblockchain.com/2017/07/05/indian-kidnappersdemand-bitcoin-ransom>.
- Malwarebytes, TechAdvisor. (2018). **Dark Web คืออะไร? อธิบายแบบเข้าใจง่าย**. Thaicert. สืบค้นเมื่อ 12 กรกฎาคม 2560. เข้าถึงได้จาก <https://www.thaicert.or.th/newsbite/2017-07-26-03.html>.
- Van Dalen, D.B. (1980). Understanding Educational Research: An introduction. **British Journal of Educational Studies**.28(2):153-155

ผู้เขียน

คำนำหน้า ชื่อ-สกุล

หน่วยงาน/สังกัด

ที่อยู่ของหน่วยงาน

E-mail:

นายปรเมศวร์ กุมารบุญ

นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรอาชญาวิทยาและการยุติธรรม

ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา

คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถนนอังรีดูนังต์

แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330

poramez@live.com